

Nós cantar cantamos

LUZ POZO GARZA (Ribadeo, 1922)

A última rosa

Andas a descubrir a última rosa
neste xardín de inverno dun ocaso gaélico
nunca ben asumido

Hai pouco que alentaba na luz confusa
mesmo estraña tan subida de amor
que escribía un poeta
da alta nave de Irlanda
invocada en cen cantos neboentos

pero todo se funde penso agora
no deseño da neve

Non podemos por menos que mirar cara ó tempo
que queda atrás e non sabemos ónde
pero deixa un estigma
nesa saudade lenta que nos fire

¿poderemos acaso insistir na guirlanda
que levabas de nena
miña filla para ensoñar o Paraíso?

semella un corazón
este xardín de inverno
na tarde de Binn Eadair

